

<http://physicsweb.org/article/news/9/9/7>

2005/09/16

از چه موسیقی بی خوش تان می آید؟

اگر مجموعه ی موسیقی یتان شامل همه چیزاست (از لویس [1] گرفته تا الگار [2] و از فرانتس فردیناند [3] تا فرانتس لیست [4]) تعجب نکنید. به گفته ی دو فیزیک آماری پیشه از بلژیک، شاید سلیقه ی موسیقی ی ما متنوع تر از آن ی باشد که فکر می کنیم. رُنْ لامبوت [5] و ماریسل اُسُل [6] از دانش گاه لیژ [7] داده ها یی حاصل از وب گاه ها ی تبادل موسیقی را بررسی کردند و دریافتند مردم به گستره ی وسیع ی از موسیقی علاقه مند اند، که از چندین دسته ی از پیش تعیین شده می آید. شاید این نتایج راه جدیدی برای طبقه بندی ی موسیقی فراهم کند و برای تحلیل روندها ی بازار مفید باشد [8].

بررسی ی لامبوت و اُسُل بر اساس داده ها ی وب گاه اُدی سکرابیلر دات کام [9] بود. در این وب گاه، کاربرها موسیقی ها ی مورد علاقه یشان را در یک کتابخانه ی شخصی در خادم مرکزی می گذارند. این وب گاه چنان طرح شده که کاربرها موسیقی ها ی جدیدی کشف کنند. برای کار، به کاربرها موسیقی ها یی از کتابخانه ها ی آدم ها ی دیگر معرفی می شود؛ موسیقی ها یی که تصور می شود با سلیقه ی کاربر می خواند. این دوفیزیک پیشه، با استفاده از داده ها ی این وب گاه در ژانویه ی 2005 قطعه ها یی را که 35 916 نفر گوش داده بودند بررسی کردند. این قطعه ها متعلق به 617 900 گروه موسیقی بودند. هر گروه موسیقی به هنرمند خاص ی مربوط است. پنج تا ی اول عبارت بودند از ریڈی هِد [10]، نیروانا [11]، کلدپلی [12]، متالیکا [13]، و بیتل ها [14].

لامبوت و اُسُل دریافتند فهرست کاربرها و موسیقی ها یی که به آن ها گوش می دهند را می شود با استفاده از روش ها یی از تئوری ی شبکه ها ی پیچیده تحلیل کرد، که در آن مردم و موسیقی دو نوع مختلف گره در شبکه اند. آن ها با یک شبکه ی کاملاً هم بند شروع

کردند، که در آن دو نفر به هم وصل اند اگر دست کم در یک قطعه از یک هنرمند مشترک باشند. بعد در شبکه پشان پالایه ای به کار بردند که هم بسته گی ی کل - مجموعه ی موسیقی ی افراد را در نظر می گرفت نه فقط تک گروه ها ی موسیقی ی مورد علاقه پشان را. این دو دریافتند با افزایش - مقدار - پالایه ساختارها ی ناهم بند ی (یا شاخه ها یی) در ساختار - شبکه ی اولیه درست می شود، که علاقه ها ی کلی را نشان می دهد و به شکل - نقشه ای از نوع ها ی مختلف - موسیقی است. به علاوه، در این بررسی معلوم شد هر شنونده با مخلوط - بسیار متنوع ی از گروه ها ی موسیقی مشخص می شود، که لامبوت و اسل به آن امضای موسیقی ی شخصی می گویند. این که سلیقه ها ی موسیقی ی ما دارند متنوع تر و غیر سنتی تر می شوند، شاید به خاطر - آن باشد که مردم به ساده گی می توانند موسیقی ی مورد علاقه پشان را از اینترنت بگیرند و برای خود پای گاه داده ها ی شخصی یی از قطعه ها ی مورد علاقه پشان بسازند.

این فیزیک پیشه ها شنونده ها یی یافتند که به گروه ها یی بسیار متنوع علاقه داشتند؛ مثلاً د جان سِپنیر بلوز [کسپلژن 15]، گلکسی 500 [16]، پرنس آند د رولوشن [17]، یوریا هیپ [18]، ولران گرنیه [19]: مخلوط - غیر منتظره ای از ایندی راک [20]، فانک [21]، هارد راک [22]، و رقص. لامبوت می گوید: ”این ساختارها با نوع ها ی معمول - موسیقی که در صنعت - موسیقی تعریف شده نمی خواند و نشانه ی سلیقه ی غیر عادی ی شنونده ها است. روش - ما این واقعیت را در نظر می گیرد که احساس - موسیقی، هم ناشی از آن ها یی است که موسیقی را می سازند، و هم ناشی از آن ها یی که به موسیقی گوش می دهند.“

شاید هم این نتایج راه - جدید ی برای باز تعریف - انواع - موسیقی بر حسب - سلیقه ی خود - شنونده ها بدهد. لامبوت و اسل یک مدل - ساده ی رشد - رئی گیری ی عامل سویده هم بار آورده اند که بر ساخته شدن - نظر در شنونده ها در باره ی انواع - مختلف - موسیقی تأکید دارد، و با آن می شود توضیح داد چه گونه یک هنرمند - خاص طرف دار پیدا می کند. لامبوت می گوید: ”با روش - مان می توانیم امضای موسیقی ی تعداد - زیاد ی آدم را کمی و رفتار - گروهی ی این امضاها را تصویر کنیم، یعنی بروز - محفل ها ی اجتماعی را بررسی کنیم.“

[1] Elvis

- [2] Elgar
- [3] Franz Ferdinand
- [4] Franz Liszt
- [5] Renaud Lambiotte
- [6] Marcel Ausloos
- [7] Liège
- [8] physics/0508233
- [9] audioscrobbler.com
- [10] Radiohead
- [11] Nirvana
- [12] ColdPlay
- [13] Metallica
- [14] Beatles
- [15] The Jon Spencer Blues Explosion
- [16] Galaxie 500
- [17] Prince and the Revolution
- [18] Uriah Heep
- [19] Laurent Garnier
- [20] indie rock
- [21] funk
- [22] hard rock